

‘Goedenacht, welkom in de uitzending,’ zei Cat in de microfoon voor haar. ‘Met wie heb ik het genoeg?’

‘Hallo, je spreekt met Simone. Ik heb een probleem en had jou daarover gemaïld,’ zei de vrouw aan de andere kant van de lijn. ‘Hoi Simone, je hebt mij inderdaad gemaïld. Ik vond jouw mail hartverscheurend en heb je daarom gebeld zodat we het in de radio-uitzending kunnen bespreken. Wil je jouw probleem zelf kenbaar maken of heb je liever dat ik de mail in het kort samenvat voor de luisteraars?’ vroeg Cat.

‘Doe jij het maar,’ antwoordde Simone.

‘Goed. Beste luisteraars, Simone heeft een probleem dat ons allemaal zou kunnen overkomen. Daarom vind ik het zo belangrijk om het bespreekbaar te maken,’ leidde Cat het probleem in. Ze wist uit ervaring dat haar luisteraars nu aan hun radio gekluisterd zaten en nieuwsgierig waren naar het probleem van deze nacht. Cat werkte één keer per week bij het radioprogramma Nachtvlinder. Ray, een vriend van haar, presenteerde het programma al twintig jaar en sinds drie jaar had Cat haar eigen rubriek in zijn programma, genaamd Cat weet raad.

Het was als een geintje begonnen. In de kroeg, met allebei te veel alcohol op, waren ze ideeën aan het bedenken voor Rays programma op vrijdagnacht. Evert en Lonne, vrienden van Cat, hadden haar aangemoedigd om een eigen rubriek te doen in dat programma omdat ze

altijd zo goed naar problemen van anderen kon luisteren en vaak met goede oplossingen kwam. Naarmate de avond vorderde, kreeg het plan vorm en besloten Ray en Cat om het eens te gaan proberen. Al snel werd het een enorm succes en nu, drie jaar later, had Cat een heel scala aan vaste luisteraars voor haar rubriek. Maar ook nieuwe luisteraars wisten de weg naar hun programma te vinden. Ray maakte tussen twaalf en drie een leuke uitzending en Cat was er met haar rubriek om één uur. Meestal zorgde ze ervoor dat ze twee problemen aan bod liet komen, maar dat hing ook een beetje af aan het soort problemen. Luisteraars konden hun probleem via de mail sturen. Dan kon Cat voor het vrijdag was alle problemen doornemen en de interessantste eruit halen. Ook kon ze dan al voor de uitzending proberen tot een oplossing te komen. En als dat niet lukte, schakelde ze haar luisteraars in, die konden bellen om oplossingen aan te dragen. Dat was ook leuk, de mensen kwamen vaak met de meest vreemde oplossingen waar ze zelf nooit op gekomen zou zijn.

‘Simone heeft, na een avondje stappen met haar vriendinnen, bij thuiskomst haar man betrapt in haar kleding. Eerst moest ze erom lachen, maar toen ze het verschrikte gezicht van haar man zag, wist ze dat zich hier een serieus probleem voordeed en werd ze bang. Ze vroeg haar man om uitleg en die wist niets anders te zeggen dan dat hij zich al jaren beter voelde in vrouwenkleding dan in zijn eigen kleding. Nu vraagt Simone zich af of ze nog wel bij hem kan blijven. Het is alsof haar huwelijk met hem

een grote leugen is. Ze voelt zich enorm bedrogen. Heb ik het zo goed verwoord, Simone?’ checkte Cat.

‘Jazeker, het klopt zoals je het zegt. Ik ben ten einde raad,’ zuchtte Simone.

‘Goed, dan gaan wij even een plaat draaien en dan zijn we zo weer bij jullie terug. We zijn benieuwd naar jullie oplossingen, dus wil je meedenken, bel dan het bij jullie bekende nummer en wie weet ben je dadelijk live. . .